

Uheldig rollesammenblanding

Christine Mohn

Vestre Viken Helseforetak Kontakt h.c.mohn@psykologi.uio.no, tlf. 22 84 51 15

Det blir en uheldig rollesammenblanding når Joar Øveraas Halvorsen i sin blogg uttrykker private oppfatninger, samtidig som den samme bloggen har lenke fra Psykologforeningens hjemmeside.

SLAGSIDE: Hvis medlemmer av Menneskerettighetsutvalget ikke har prinsippfasthet nok til å unngå rollesammenblanding, har jeg vanskelig for å tro at utvalget klarer å håndtere prioriteringen av saker uten at en ideologisk slagside kommer til syne, skriver Christine Mohn. Illustrasjonsfoto: Trondheim Havn / Flickr.com

DEBATT: SAMFUNNSENGASJEMENT

Flere har problematisert foreningens rolle som samfunnsaktør. I august kom det tilsvar fra Joar Øveraas Halvorsen og Menneskerettighetsutvalgets leder, Nora Sveaass. Christine Mohn følger her opp. Les også Mona Saugstads innlegg på side

Jeg takker for Joar Øveraas Halvorsens svar (Tidsskriftet 8–2011) til mitt innlegg i Tidsskriftet (6–2011) angående Menneskerettighetsutvalgets (MRU) arbeid og Psykologforeningens utenrikspolitiske uttalelser. Imidlertid finner jeg dette svaret lite tillitvekkende.

Jeg er overrasket over at Psykologforeningen tillater at foreningens offisielle informasjonskanaler brukes til politiske uttalelser av privat karakter

For det første mener jeg Øveraas Halvorsen driver rollesammenblanding. Han påpeker at hans uttalelser på Menneskerettighetsutvalgets blogg reflekterer hans private oppfatninger og ikke må forstås som Psykologforeningens offisielle syn. Dette argumentet hadde vært troverdig hvis han hadde valgt å fremme sine private holdninger gjennom kanaler som ikke er knyttet til Psykologforeningen, og hvor han ikke uttaler seg i egenskap av medlem av Menneskerettighetsutvalget.

Bloggen som offisiell kanal

En blogg som drives som en del av Psykologforeningens hjemmeside, og der medlemmer av Menneskerettighetsutvalget presenterer sitt syn på spørsmål knyttet til norske psykologers ivaretagelse av internasjonale menneskerettigheter, vil naturlig nok bli oppfattet som målbærer av foreningens offisielle standpunkt. På samme måte oppfatter vi at innholdet på presidentens blogg representerer Psykologforeningens offisielle linje, selv om den kun skrives av foreningens president og har et mindre formelt preg enn pressemeldinger fra sentralstyret.

Jeg er overrasket over at Øveraas Halvorsen ikke innser hvor uryddig dette er, og jeg er overrasket over at Psykologforeningen tillater at foreningens offisielle informasjonskanaler brukes til politiske uttalelser av privat karakter.

FN, Norge og Vesten

For det andre hevder Øveraas Halvorsen fortsatt at en bør stille strengere krav til vestlige lands enn til andre lands håndhevelse av menneskerettigheter, fordi vi i Vesten først bør feie for egen dør, da menneskerettighetene, slik de er nedfelt i FNs Menneskerettighetserklæring, i hovedsak er en vestlig oppfinnelse.

Dette stemmer ikke. Menneskerettighetserklæringen av 1948 – og senere tilleggstraktater – er utarbeidet og vedtatt av FNs medlemsland i fellesskap, ikke av vestlige land alene. Videre er FN en sammenslutning av 193 selvstendige stater fra hele verden, og kan neppe sies å være representant for eller talerør for vestlige interesser. For eksempel finner en tanker som sammenfaller med prinsippet om universelle menneskerettigheter i de fleste østlige religiøse og filosofiske retningers sentrale skrifter.

Prioriteringer og ideologiske slagsider

Alle FN-medlemmers forpliktelse overfor menneskerettighetene samt deres universelle gyldighet understrekes av Nora Sveaass (Tidsskriftet 8–2011). Hun påpeker i tillegg at Menneskerettighetsutvalget og Norsk Psykologforening av kapasitetshensyn naturlig nok må prioritere enkelte områder eller enkelte staters handlinger. En slik prioritering vil kunne farges av eget politisk grunnsyn.

christinemohn@hotmail.com